

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2001

гр. Варна, 27.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлева

Членове: Невин Р. Шакирова
мл.с. Александър В. Цветков

като разглежда докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно частно гражданско дело № 20223100500949 по описа за 2022 година

- за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 от ГПК.

Образувано е въз основа на подадена от СТ. СТ. СТ., чрез процесуалния си представител адв. М.В., частна жалба срещу Определение № 4006/08.04.2022 г. по ч.гр. дело №2687/2022 г. по описа на ВРС, с което на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК производството по посоченото дело е спряно до приключване на това по ч.гр. д. № 495/2022 г. по описа на Варненски районен съд.

Жалбоподателят сочи, че напълно споделя изложения аргумент от мотивите на обжалваното определение, че предпоставка за предоставянето на исканото разрешение за продажба е приемане по опис на имуществото, но оспорва като неправилно становището на съда, приемането изисква съставянето на опис на наследството и включване в него на имота, чиято продажба се иска. Счита, че описът може да бъде проведен самостоятелно или заедно с производството по приемане на наследството по опис, но ефектът от приемането действа по отношение на всички наследствени имоти и съставянето му има единствено доказателствено значение и не представлява предпоставка за даването на разрешение за продажба. В заключение обосновава становище, че извършването на описа има значение единствено за размера на отговорността на наследника по отношение на задълженията на наследодателя, поради което не е налице преюдициалност между двете производства. По изложените съображения моли за отмяна на първоинстанционното определение и връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

Частната жалба е подадена в срок от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество тя е неоснователна по следните съображения:

Производството по реда на чл. 65, ал. 1 от ЗН пред Варненския районен съд е образувано въз основа на молба от СТ. СТ. СТ., с искане за предоставяне на разрешение за продажба на наследствен имот, придобит по наследство от Станислав Тодоров Станчев, бивш жител на гр. Варна, починал на 30.10.2020г., а именно - жилище, обозначено с АЛФА (А) - самостоятелна, независима, обособена и отделна хоризонтална (вертикала) собственост (мезонет-триетажно жилище с маза и надстройка) в жилищен комплекс, намиращ се в

парцел, годен за застрояване, който се намира в имотна област на община Глифада, Атика, а днес в община Глифада, областен район Южен сектор-Атина, област Атика, в рамките на одобрения план на града на горепосочената община, в строителен квадрат 71 (седемдесет и едно), който е заключен в улиците „Агиос Николаос“- „Хус“ - „Татаки“ и „Дусмани“ и в кръстовищата на ул. „Хус“ № 29 и „Агиос Николаос“ № 44, която хоризонтална (вертикална) собственост носи К.А.Е.К. (кодов номер в националния кадастър) 050412444010/1/0, подробно описана в Акт № 2.168 от 31.03.2020 г. за покупко-продажба на недвижим имот на нотариус Аристидис Хр. Незис, Глифада 16561.

На съда е служебно известно, че към момента на постановяване на настоящото определение пред Варненския районен съд е висящо производство ч.гр.д № 495/2022 г., което е образувано по подадена от частната жалбоподателка молба с искане за допълване на извършения опис на наследство по ч.гр.д. № 416/2021 г. на ВРС с включването в него на ново имущество, част от което е и процесният недвижим имот.

По същество изложените в жалбата доводи, че съставянето на опис на наследството има за последица отграничаване на имуществото, което наследодателят е притежавал към момента на своята смърт от това на призованите към наследяване лица, поради което самият опис има само доказателствено значение досежно обема на оставеното в наследството имущество са правилни и са съобразени с мотивите на т. 4 от ТР № 3/2013 г. на ОСГК. Същите обаче не обосновават извод различен от приетия в обжалваното определение за преюдициалност между производството по допълване на извършения опис и това за предоставяне на разрешение за разпореждане на наследственото имущество.

В цитираното тълкувателно решение е прието още, че приемането на наследството по опис изисква два формални акта - да бъде съставен опис на наследството и да бъде направено заявление от призованото към наследяване лице, че приема наследството по опис, което заявление, за да породя действие, следва да бъде вписано в особената книга на съда по реда на чл.49, ал.1 от ЗН. За да постигне целения ефект, а именно да ограничи отговорността на приелия наследството по опис за задълженията на наследодателя следва да бъдат осъществени и двата самостоятелни акта, макар и същите да са различни по своето естество.

В настоящия случай е извършен опис и е изразено приемането на наследството по такъв, в който не е включено процесното имущество, с което наследникът иска разрешение да се разпорежи. За да запази ограничителното действие на извършения опис и същото да се разпростре и по отношение на новоузнатия наследствен имот, последният следва първо да бъде описан, като едва след това биха били налице процесуалните предпоставки да се разгледа искането по чл. 65, ал. 1 от ЗН. Ако се допусне наследникът да продаде част от наследеното имущество преди то да бъде описано, ще се достигне до резултат, който е в противоречие със заложената в нормата цел, а именно отговорността му да бъде ограничена до цялото наследено имущество, тъй като ще се възпрепятства описването му в пълнота. Подобно положение не следва да бъде допускано, тъй като не е съобразено с интереса на кредиторите на наследството. Наследникът е свободен да се разпорежи с имота и преди приключване на процедурата по допълване на описа, но тогава ще отговаря за задълженията на наследодателя си с цялото си имущество, а целта на производството за предоставяне на разрешение е именно да се запази действието на описа и той да обхваща цялото наследствено имущество.

Поради изложените съображения следва да се приеме, че производството по допълване на описа е преюдициално по отношение на искането по чл. 65, ал. 1 от ЗН, поради което ч.гр. дело №2687/2022 г. по описа на ВРС следва да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК до приключване на производствата по ч.гр. д. № 495/2022 г. по описа на ВРС.

С оглед съпадението на изводите на двете съдебни инстанции първоинстанционното определение се явява валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 4006/08.04.2022 г. по ч.гр. дело №2687/2022 г. по описа на ВРС.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____